

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۱۱/۲۰

ولي الله ملكزی

د اقلیمی بدلون ناورین

د ساینس او آسټرانومی (علم الفلك) پوهان فکر کوي چې لمر، سپوږمې او مخکله له نن څخه نژدې څلورنیم ملیارده کاله وړاندې پیدا شوي دي. د لمر سترګه له مخکې څخه ۱۵۰ ملیونه کیلو متره لیرې یا لوره ده او د سپوږمې او مخکې ترمنځ واټن ۳۸۶ زره کیلومتره دی. د ۱۹۶۹م کال په جولایي کې د آرم سټرانګ په نوم یو امریکایي ستور مزي ورباندې قدم کینود او د خپل هیواد بیرغ یې ورباندې وروپولو. ما څه موده وړاندې، د امریکا د NPR له رادیو څخه د اوهايو د پوهنتون د دوو پروفیسرانو سره مرکه واوریدله؛ دواړه په دې آند وو چې د لمر سترګې له نیم څخه زیات خپل عمر خوړلی او دوه ملیارده کاله وروسته به رڼا او حرارت له لاسه ورکړي او مازې یو څر ټیکلی به پاتې شي. دا هغه حقیقت دی چې قران کریم ورته ۱۵۰۰ کاله وړاندې په دې ډول اشاره کړیده: (إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ - کله چې دا لمر توره تې شي). باید وویل شي چې د الله تعالی په کتاب او معتبرو حدیثونو کې د کائناتو د تدریجي پیدایښت خبره شوي، ولي ټاکلي نیټه نه ده ښودل شوې چې کله رامنځ ته شوي دي؟.

ساینس پوهان انګیري چې دغه ټول کائنات یا عالم وجود، د یوې لویې چاودنې ((Big Bang په پایله کې را منځ ته شوي دي او قران کریم هم په څرګندو ټکو کې داسې فرمایي: (أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا - آیا دغه نه منونکي خلک «کافران» نه گوري چې مخکله او آسمانونه یو له بل سره نښتي او یوه کتله وه چې بیا مور هغه جلا او بیل کړل؟) تر ۱۹۱۶م کال پورې د اسټرانومی ماهرینو ګڼله چې په آسمانونو او کهکشانونو ((Galaxi کې نوره پراختیا او انکشاف نه راځي. خو الله تعالی په خپل کتاب کې په صراحت سره داسې فرمایي (وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ - مور آسمان پخپلو لاسونو جوړ کړی او هغه ته پراختیا او وسعت ورکوو). په لیرې فضا کې دغه ستر بدلون د مؤمنانو له نظره د خالق د واکمنۍ نښه او د هغه د ارادې مظهر دی. ولي هغه څوک چې په دین باور نه لري، دا هرڅه د طبیعت برخه او یو فیزیکی تعامل ګڼي.

د پنډوس په شان دا ګرده کُرّه چې ۷۱٪ یې اوبه او ۲۹٪ وچه ده، د ۳۰۰ ملیونو کلونو په ترڅ کې په مزه مزه په پنځو سترو وچو باندې وویشل شوه. په پیل کې هغه پخپل منځ کې نښتي، اوږده او غزیدلې وچه وه چې په لرغونې یوناني ژبې کې ورته پانجیا ((Pangea ویل کېږي چې د غټې مخکې یا ټولې مخکې په مانا ده. دا کُرّه، د لمر په مدار کې ۳۶۵ ورځې مزل کوي چې یو کال ورڅخه جوړیږي او په قران کریم کې هم د الْأَرْض (مخکې) کلمه ۳۶۵ ځلې راغلې ده چې د دې آسماني کتاب علمي اعجاز په ګوته کوي. دا مخکله اوس د ۸/۷ ملیارده انسانانو شریک کور دی؛ د پنځو او نورو د نفوسو شمیر یې تقریباً یو برابر دی. البته یوه ورېشه توپیر شته چې د نارینه وو شمیر ۴/۵۰ او د ښځو تعداد ۶/۴۹ دی. د آدم زادو ۳۹٪ د سمندرونو په غاړو، ۴۱٪ د سیندونو او روانو اوبو په خوا کې او پاتې شل سلنه یې په دښتو او هغو سیمو کې اوسېږي چې د اوبو له کمښت سره مخ دي.

سره د دې چې مکه مکرمه د سړې بحیرې څخه یواځې ۸۶ کیلومتره لیرې ده، ولي د تاریخ او سیرت ټول منلي کتابونه یوه خوله دي چې محمد صلي الله عليه وسلم پخپل ژوند کې سمندر او حتی روان سیند هم نه دي لیدلي. خو په قران کریم کې ۳۲ کرته د بحر یادونه شویده چې د محمد (ص) د نبوت او د الهي کتاب د سپیڅلتیا او علمي اعجاز

گواهي ورکوي. د تيرې پيرې تر نيمايي پورې د جغرافيا او بيالوژي پوهانو گمان کولو چې د لمر وړانگې / شعاع د سمندر تل ته کوزيږي او هلته څه ناڅه رڼا موجوده ده. ولي د قرآن کریم له مخې خبره داسې نه ده، بلکې هلته تورتم دی (أَوْ كَذَّبَتْ فِي بَحْرِ لُجِّي يَعْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكُنْ يَرَاهَا - د هغوی عملونه د ژور سمندر هغو تيارو ته ورته دي چې څپه پرې خوره شوې وي. د هغې د پاسه بله څپه او بيا د هغې د پاسه وړيکي وي. دا يو د بل د پاسه تيارې دي، که په دغو تيارو کې څوک خپل لاس بيرون کړي نو بيايي چې هغه به ونه گوري).

قرآن کریم د وچې د فساد سره جوخت، د اقليمي بدلون د ناورو او وژونکو پايلو اړوند داسې فرمايي: ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ - په وچه او سمندر کې د خلکو د خپلو کړنو له لاسه فساد رامنځ ته شويدي) کله چې موږ په مخکې کې د فساد خبره کوو، يا يې اورو نو نېغ په نېغه څمور د ذهن لارې د رشوت، چور، غصب، د وينو تويولو، وژلو، د غټانو له خوا د کمزورو د خورولو، رټلو او د ټولنيز عدالت د نشتوالي کوڅې ته ور برابر شي چې دا ټول صحيح دي. خو ساينس پوهان، د مخکې فساد په برنۍ فضا کې د کاربن ډاي اکسايډ ((Carbon dioxide د ډيريډو کچه بولي، کومه چې د بي بريده سيلابونو، په ځنگلونو کې د اورو او د تودوخې د درجې د لوړيدو په بڼه رامنځ ته کيږي. دوه مياشتې وړاندې مو په سايبيريا، آمازون، ترکيې، الجزائر او د کليفورنيا په ځنگلونو کې تباه کونکي اوروته وليدل چې د لسگونو انسانانو د مرگ سبب شول. په عين وخت کې مو په جرمني، سوډان او چين کې د هغو ناڅاپي سيلابونو انځورونه هم ترسترگو شول چې له ۴۰۰ څخه زياتو وگړو خپل ژوند له لاسه ورکړ او په ميلياردونو ډالرو تاوان يې هم له ځان سره درلود.

کوم هيوادونه چې د سمندرونو په غاړو کې اوسپرو او د خپلو فابريکو او تشنابونو اوبه، پلاستيک او له هغه څخه جوړ توکي د بحر له اوبو سره گډوي، په پايله کې د دغو هيوادونو د سمندر اوبه تر ۲۵ کيلو مترو پورې تيزيږي او له اسيد سره ککړې شويدي. له همدې امله کبان او نور هغه حيوانات چې څمور د خوړو او ويتامينو ډيره ارزښتناکه سرچينه گڼل کيږي، يا مري او يا هم نورو سيمو ته کوچ کوي. تيره اونۍ د سکاټلنډ د گلاسگو په ښار کې د اقليمي بدلون په اړه د سرتلوني په کنفرانس کې د پيرنګيانو صدراعظم وويل «که چيرې موږ د هوا د تودوخې د درجې د لوړيدو مخه ونه نيسو، نو ليري نه ده چې د امريکا د ميامي، د مصر د الاسکندريې او د چين د شنګ هاي په څير د نړۍ ستر ښارونه په سمندرونو کې ډوب شي». له بله پلوه ساينس پوهان په دې باور دي که چيرې د همدې پيرې تر پايه د تودوخې درجه څلور درجې لوړه شي، نو په را روانو اتيا کلنو کې به د شمالي او جنوبي قطب کنګليز غرونه او تختي ويلي او د بحرونو د اوبو کچه به يو متر لوړه شي چې د زرگونو غټو او وړو ښارونو نقشي به د مخکې له مخ څخه ورکي شي.

د امريکا د مشهور پوهنتون (بيل) د څيړني له مخې، دا وخت په نړۍ کې ۶۰ زره ډول ډول بوټي او ونې شتون لري او د کاربن ډاي اکسايډ هغه برخه چې د انسانانو لخوا رامنځ ته کيږي يو په دريمه برخه يې د همدې بوټو په برکت له منځه ځي. د سکرو سوځول، د مضرو گازونو کارول، د فابريکو ډيروالي، په غيږې فني توگې د کانونو کيندل، بې وخته بارانونه او په گرمو سيمو کې د غير منتظره واورو وريدل، د اقليمي بدلون نښې او د ستر بشري ناورين بد زيرې دي. دا ټول د دې لامل گرځي چې خلک د خوراكي حاصلاتو او اوبو په سر خپلمنځي جگړې وکړي، نورو سيمو او هيوادونو ته کډه شي او د جنسي تجاوز او د انسان خرڅونې بازار گرم شي. په ۲۰۰۳م کال کې په اروپا کې ۳۵ زره تنو د زياتې گرمۍ له امله خپل ژوند له لاسه ورکړ او د همدې اقليمي بدلون له وجې به يوه ورځ د مالديف، فيجي او سيشل په څير هيوادونه او په سلگونو آباد ټاپوگان په بشپړ ډول له منځه ولاړ شي.

د ملگرو ملتونو د سازمان او حکومتونو ترڅنګ، موږ ټول د اقليمي بدلون په دې نړيوال بهير کې يو شان مسئوليت لرو، ځکه دا کړه ځمور د ټولو گډ کور دی او موږ په فردي او ټولنيز ډول د هغې د پاکې ساتنې دنده لرو. کله نو موږ به د اقليمي بدلون د ناورو پايلو په رامنځ ته کيدو ملامت او ددې قرآني آيت مصداق وگرځو چې (بَمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ - دا د خلکو د خپلو لاسونو او عملونو نتيجه ده). ايماندارو! موږ بايد د ځنگلونو د پرې کولو څخه د پرهيز تر اړخه، د بلي دنيا د حورو او غلمانو په خاطر، د بې گناه انسانانو د ککړيو له غوڅولو او د وينو له توي کولو څخه هم ډډه وکړو. ځکه چې دا ژوند ښکلی دی او دا نړۍ ښکلی ده.